

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 2T/36/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2115010525
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2016:2115010525.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava, samosudkyňou JUDr. Katarínou Batisovou, v trestnej veci obžalovaného J. S., trestne stíhaného pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. v znení účinnom v čase spáchania skutku (ďalej len „Trestný zákon“), na hlavnom pojednávaní konanom v Trnave dňa 21. júna 2016 takto

r o z h o d o l :

O b ž a l o v a n ý : J. S., nar. XX.XX.XXXX v A., trvale bytom A., G. XX,

s a u z n á v a z a v i n n é h o , ž e

dňa 23.12.2014 v čase o 10.20 hod. v Trnave po ulici S. viedol pod vplyvom alkoholu osobné motorové vozidlo zn. P. A., ev.č. TT-969ES, pričom pri cúvaní na uvedenej ulici narazil zadnou časťou svojho vozidla do prednej časti za ním stojaceho vozidla zn. U. Expert ev.č. TTR-352DM, ktoré viedol vodič T. Q. pričom následnou dychovou skúškou elektronickým prístrojom R. 7410 mu bola nameraná hodnota 0,58 mg/l alkoholu v dychu,

t e d a

vykonával v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky inú činnosť, pri ktorej by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku,
č í m s p á c h a l

prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona súd obvinenému určuje skúšobnú dobu v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona súd obvinenému ukladá trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku súd poškodeného T. Q., nar. XX.XX.XXXX v A., trvale bytom A., ul. G. P. XXXX/XX s nárokom na náhradu škody odkazuje na občianske súdne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 18.03.2015 podala prokurátorka Okresnej prokuratúry Trnava na Okresný súd Trnava na obvineného J. S. obžalobu pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona.

Vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu a dôkazov zabezpečených v prípravnom konaní vydala samosudkyňa Okresného súdu Trnava dňa 26.06.2015 pod č. k. 2T/36/2015-75 trestný rozkaz, ktorým obvineného uznala vinným v zmysle obžaloby, uložila mu trest odňatia slobody s podmieneným odkladom výkonu trestu odňatia slobody a zároveň mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na 1 rok.

Proti trestnému rozkazu podali obvinený ako aj prokurátorka včas odpor.

Súd vykonal v dňoch 01.12.2015, 04.02.2016, 03.05.2016, 16.06.2016 a 21.06.2016 dokazovanie výsluchom obžalovaného J. S., výsluchom svedkov L. A., L. T., L. B., výsluchom poškodeného T. Q. a poškodeného U. B., a čítaním listinných dôkazov a zistil nasledovné:

Obžalovaný J. S. na hlavnom pojednávaní po poučení podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku učinil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku o tom, že zo spáchania skutku sa cíti byť nevinný. Z jeho výpovede na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že dňa 23.12.2014 asi o 10.00 hod. nemal vedomosť o tom, že by viedol motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu, nakoľko nie je alkoholik, čo potvrdilo aj nezávislé vyšetrenie Dr. P.. Ak nafúkal pri dychovej skúške, po absolvovanom poradenstve mu bolo poradené, že toto nafúkanie mohlo byť zostatkové po napadnutí pánom Q., nakoľko požil alkohol deň predtým večer, mohlo to byť spôsobené práve refluxom po napadnutí pánom Q.. P. sa stal tak, že išiel za pánom Q., ktorý mu v ten večer odcudzil telefón. Keď sa zastavil po opakovaných výzvach na parkovisku pán Q. ho napadol, pričom ho surovo kopal na zemi do oblasti hrudníka a hlavy, o čom svedčí aj lekárska správa. Pri jednom takomto kopnutí doslova zvracal, snažil sa uniknúť, utekal do svojho vozidla, ktoré bolo odparkované pred domom Q., namiesto jednotky zaradil spiatočku a jemne nacúval do Q.. Potom hliadka zastavila za ním a vykonala následne dychové skúšky. Obžalovaný uviedol, že pred jazdou nepožil alkoholické nápoje a množstvo alkoholu ktoré vypil deň predtým nemohol spôsobiť výsledok dychovej skúšky tak ako bol prezentovaný, o čom svedčí znalecký posudok Dr. B.. Okolnosti za ktorých ho obvinil pán Q., že ho údajne naháňal s vozidlom, prípadné vyhrážky zabitím, Q. ho vylíčil ako nejakého pomätenca. Q. mu má vrátiť pôžičku, na krivú výpoveď naviedol Q. aj L. A.. A keď ho stretol osobne 29.07.2015 sa priznal, že Q. ho ku všetkým výpovediam tlačil, že je u neho zamestnaný na čierno, že bez vodičského oprávnenia rozvážal u neho jedlá, o tomto vedeli aj príslušníci PZ. Doložil do spisu podanie, že napriek týmto veciam si myslel, že je vinný, že stalo sa čo sa stalo, v popoludňajších hodinách priviezol pán Q. s pánom A. 4 pizze. Na prvý pohľad aj pre neho jasný prípad až takmer po roku stojí pred súdom na hlavnom pojednávaní a vďaka bohu, že sa prejavili určité okolnosti. Sami policajti na strane 23 v spise pri vyšetrowaní skutku uviedli, že stav účastníka je dobrý. Povedali mu, že prokurátor rozhodne, nastal veľký zmätok, vďaka T. Q., ktorý veľmi tlačil na trestné stíhanie. L. A. potvrdil, že vozidlo T. Q. bolo poškodené už pri predchádzajúcej kolízii s taxíkom a na aute, ktoré obžalovaný šoféroval nebola spôsobená žiadna škoda, jedná sa o podvodné konanie T. Q.. V zmysle nariadenia prokurátorky zo dňa 05.01.2015 bol daný pokyn, aby sa vyšetrilo za akých okolností došlo k spáchaniu skutku a keďže uviedol, že existujú dve zápisnice na st. 28 a 57 spisu príslušníkmi PMJ, v jednej sa hovorí o napadnutí jeho osoby a v druhej sa nič nehovorí (ide o dve rozdielne konania, pozn. sudkyne). Obžalovaný uviedol, že na tom druhom hornom úseku cesty asi 500 metrov, keď policajti boli blízko, museli jednoznačne vidieť to napadnutie, nevie či niekto zavolať, že je tam bitka, alebo že bude tam bitka, policajti to museli vidieť. Akceptovali aj úplatok pána Q.. Zo začiatku bol presvedčený, že mohol nafúkať ešte z podvečera také množstvo, ale stanovisko odborníka pána Dr. B. mu poskytlo nové fakty vysvetľujúce v tom momente jednak jeho normálnu konzistenciu osoby, že sa správal nie ako osoba pod vplyvom alkoholu, ale to že nafúkal, čo spôsobil ten reflux po tej bitke. Na otázku prokurátora: „Čo ste predtým večer pili, čo ste pili a koľko?“ Obžalovaný uviedol: „asi od 21.30 som začal, lebo mi prišla návšteva 3 poháriky 0,04 dcl 40 % obsahu alkoholu a neskôr asi o 22.15 až do 23.00 dve veľké piva s obsahom alkoholu 5 %. To bolo v reštaurácii Q.“ Vo veci týkajúcej sa napadnutia zo strany Q. išiel 26.12.2014 na políciu, policajti neprijali jeho trestné oznámenie, len zaprotokolovali do spisu a následne druhé trestné oznámenie podal

až 02.01.2015 na OP v Trnave. Po príchode príslušníkov PZ na miesto činu ho podrobili dychovej skúške, ktorej výsledok bol 0,58 mg/l a po opakovanej skúške bola nameraná hodnota 0,57 mg/l. Obžalovaný ďalej uviedol, že mal určitý reflux a zvracal po kopnutí pána Q., na parkovisku na S. ulici pri ich vozidlách, ležal na zemi, pretože ho Q. stiahol za bundu na zem, viackrát ho kopol do oblasti hlavy a hrudníka. Bolo to veľmi brutálnym spôsobom. Obžalovaný uviedol, že nevracal jedlo ale iba nejaké šľavy a pivo čo mal z predchádzajúceho večera. V zápisnici z prípravného konania to absentuje, pretože vyšetrovateľ z dôvodu nesúvisu so skutkom to odmietol zaprotokolovať do zápisnice. Vzhľadom na vtedajšie informácie o skutku myslel si, že to celé mohlo byť nafúkaním alkoholu ešte z večera. Nemal v úmysle ísť šoférovať pod vplyvom alkoholu. Nenapadlo ho to v tej súvislosti, že nemá podpísať zápisnicu, že ten reflux by mal mať vplyv na to, že nafúkal. Opakovaná dychová skúška bola robená asi po 25 minútach, avšak nebol upozornený príslušníkmi PMJ, že mu dávajú iný prístroj. Obžalovaný tvrdil, že nevedol osobné motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu, a keď ak nejaký bol zbytkový alkohol, tak bolo to z toho, že som vracal. Obžalovaný považuje za zbytkový alkohol 1 promile, ale v krvi, nie v dychu. Na otázku prokurátora: „Prečo ste nežiadali krvnú skúšku?“ obžalovaný uviedol: „Bol tam zmätok, bol som dobitý, pýtal som sa aj na ošetrenie, povedali mi policajti, ak rozhodnú o vašom zadržaní v CPZ, potom rozhodnú či pôjdem na krvnú skúšku. Bolela ma hlava, krk, nevedel by som si predstaviť, že by som mal ísť na odber krvi.“

Z výpovede svedka T. Q. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že s obžalovaným má už dlhodobé problémy, ktoré vždy vyvrcholia tým, že keď má obžalovaný vypité, vždy robí zle. Nepamätá si presne ten dátum, bolo to pred Vianocami, prišiel do podniku znovu riadne opitý a robil tam zle v podniku, urážal čašníčku, rozprával jej aby ho zavolala, avšak v tom čase už bol doma, pretože bolo okolo záverečnej v deň 22.12.2014. Obžalovaný žiada, aby mu naliala, avšak on má zakázané chodiť do podniku po incidente, keď tam hodil stoličku po čašníčkovi za barový pult. Čašníčka ho odmietla obslúžiť, lebo to má zakázané, volala čo má s ním robiť, lebo bol drzý, poradil jej nech zavolá 158, chcel tam ísť, ale priateľka mu to nedovolila. Potom ako čašníčka zavolala 158, prišli PMJ - čkari okamžite a obžalovaného vypravovali von. Ráno keď prišiel do práce tak tento pán svedok A. prvé čo mu povedal, že im niekto rozbil služobné auto, ktoré stálo pred podnikom, že on nevie kto, ale teda niekto prehodil odtrhnutú značku z auta zmuchlanú a prehodil ju do dvora. A keďže on tam strážil v tú noc, tak videl tam obžalovaného. Hovoril, že to bolo asi ráno o troch. Potom sa zobudil kuchár, išiel do práce a ten mu hovoril, že auto bolo dokopané, zrkadlá boli otočené, hovoril, že videl znovu obžalovaného ako tam do toho búcha. To bolo všetko ráno okolo 07.00 hod. dňa 23.12.2014. Potom začal normálny pracovný deň, vôbec sa s tým nezaoberal, auto bolo odstavené do dvora, bola tam porucha v podniku, zobral A. išli kúpiť nejaké točky do L. marketu. Po ceste sa zastavil na B. ulici, niesol ešte nejaké papiere právnikovi. Keď od neho odchádzal, tak sa vyrútilo auto čierne, ktoré nepoznal na chodník a stále do neho útočilo. Musel sa schovávať stále za auto, nevedel kto to je. Potom teda vystúpil a začal mu tam nadávať a vyhrážať sa, na čo si sadol do auta a zavolať 158, povedal, že ho prenasleduje nejaké auto, opitý šofér na mol a teda čo má robiť, na čo mu oznámili, že ho má čo najdlhšie zabaviť, že oni už idú na autách tam na miesto. Len keď videl, že telefonuje, nasadol do auta a zmizol. Tak zavolať znovu 158, povedal, že ten šofér utiekol, povedali, že majú jeho číslo, a že ho budú hľadať po C. a okolí. Sadol do auta a povedal, že ide kúpiť tie veci, ktoré sú treba. Pri odbočke do CKD L. ho znovu predbehol obžalovaný a postavil sa pred neho, obžalovaný zaradil spiatocku a nacúval do jeho auta. Následne bola znovu volaná polícia, znovu obžalovaný vystúpil z auta a vyhrážal sa, kopal do auta, teraz ale do súkromného Peugeot Expert. Stále sa vyhrážal, svedok len čakal a pozeral kedy prídu policajti. Keďže sa snažil s ním komunikovať, aby tam bol to najdlhšie tak mal otvorené okno, obžalovaný ho cez okno udrel a začal sa posmievať mu, posmievať z jeho chlapca, ktorý je postihnutý, čo svedka vyprovokovalo, urážal ho, smial sa z toho. Tak svedok vystúpil a dal obžalovanému taký čapanec zozadu. Medzitým prišli policajti, spacifikovali ho, dali mu fúkať a nafúkal asi 1,1 promile. Obžalovaný keď vystúpil z auta tak bol opitý a agresívny. Daný incident sa stal na Kozáckej ulici, avšak obžalovaný ho dobehol na Zelenečskej ulici, kde ho policajti spacifikovali. Problémy obžalovaného si vysvetľuje tým, že má problémy s alkoholom a mal by sa ísť liečiť. Svedok uviedol, že čapanec zozadu si vysvetľuje ako úder do chrbta zozadu otvorenou rukou, nie päťou a bol to jediný úder, čo môže potvrdiť svedok A., ktorý sedel vedľa neho v aute.

Z výpovede svedka L. A. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že v ten deň ráno išli spolu s Q. do L. L. a pán S. ich dobehol na C. ulici, kde ich zablokoval, následne sa začal Q. so S. vzájomne hádať, z čoho vyplynula bitka medzi nimi, po ukončení bitky obaja nasadli do auta. Následne chcel S. odísť a nacúval do auta Q., na čo následne Q. zavolať policajtov, ktorý zastavili obžalovaného na druhej strane cesty. Svedok nevedel uviesť, či obžalovaný požíval alkoholické nápoje dňa 22.12.2014 alebo 23.12.2014.

Podľa § 264 ods. 1 Tr. poriadku bola prečítaná výpoveď svedka L. A. z prípravného konania zo dňa 22.02.2015, v ktorej svedok uviedol, že dňa 23.12.2014 v čase okolo 10:00 hod išiel spolu s kamarátom T. Q. na vozidle Peugeot bola to nejaká dodávka značku nevedel uviesť, k jeho právnikovi na ulicu B.. Blažek sa vonku rozprával s právnikom a svedok sedel vo vozidle. Keď Q. s právnikom počuli prichádzať spoza rohu čierne vozidlo, ktoré vybehlo s kolesom na chodník a skoro ich zrazil. Následne cúvol a zase si nabehol na nich ako keby ich chcel zraziť. Následne Q. nasadol do auta a povedal, že je asi ten vodič opitý. Keď sa chceli s vozidlom otočiť a odísť preč tak ten opitý vodič na čiernom vozidle ich zablokoval aby nemohli odísť. Následne ten vodič vystúpil z vozidla a začal nadávať Q., ktorý ho opoznal a povedal, že je to S. a zavolať políciu a povedal, že ich ohrozuje opitý vodič. Keď S. videl že niekomu volajú tak nasadol do auta a odišiel. Odtiaľ išli na ulicu S., ale S. už za nimi nešiel. Keď boli pri autobusovej zástavke ako sa ide do CKD Marketu a chceli sa tam otočiť, zase ich predbehol S. na čiernom vozidle a cúvol zadnou časťou do prednej časti ich vozidla, následne ich zablokoval a nemohli odísť. Vystúpil z vozidla a začal nadávať a kopal do vozidla. S. nadával na Q. chorého syna, čo ho nahnevalo, a preto vystúpil z vozidla Q. a dal S. jednu facku, S. padol na zem. Potom sa vrátili do obaja do svojich áut. Keď videli že prichádzajú policajti tak S. sa snažil rýchlo ujsť, nacúval zase do ich vozidla a utiekol smerom do centra ale ihneď bol zastavený hliadkou polície na kraji cesty. Následne to riešili už policajti.

Následne dňa 17.03.2016 bolo doručené Okresnému súdu Trnava čestné vyhlásenie svedka L. A., v ktorom uviedol, že všetky okolnosti uvedené do zápisnice o jeho výsluchu ako svedka na OO PZ Trnava dňa 23.12.2014 a taktiež aj na Okresnom dopravnom Inšpektoriáte Trnava dňa 22.02.2015, ako aj na pojednávaní Okresného súdu Trnava vykonanom dňa 04.02.2016, boli účelovým výmyslom zo strany T. Q. a uviedol ich pod jeho nátlakom, zo strachu z jeho vyhrážok použitia fyzického násillia na jeho osobe. Ďalej uviedol, že motívom Q. je zdiskreditovať S., pretože mu Q. dlhuje značnú sumu peňazí. Ďalej chcel pravdivo uviesť, že Q. dňa 23.12.2014 cca o 10.15 hod na S. ulici bezdôvodne napadol obžalovaného S. a strhnutím za bundu ho stiahol k zemi, kde ho obzvlášť surovým spôsobom kopal do oblasti hlavy a hrudníka, uvedené napadnutie videla aj čašníčka T. z neďalekého výčapu „Na vřšku“ a taktiež na druhej strane cesty stojaci taxikári. Ďalej uviedol, že ich S. vôbec neohrozoval s autom ani na B. ulici ani na S. ulici. Obžalovaný S. len jemne omylom nacúval do vozidla Q. v snahe utiecť pred ďalším útokom z miesta pred Q. a nebolo to dvakrát ako bolo uvedené v predošlých výpovediach. Taktiež predmetné auto U. V., ktoré mal Blažek bolo v prednej časti už poškodené niekoľko dní pred danou udalosťou a Q. to chcel hodiť na obžalovaného. Ďalej chce uviesť, že dňa 23.12.2014 bol spolu s Q. odvieš 4 ks pizze zdarma na ODI Trnava, a keď obžalovaného S. prepustili, tak Q. vulgárne nadával na policajtov, že im priniesol zdarma pizzu a oni pustili S. a že sa nabudúce na nich vykašle. Q. sa rozhodol vykonštruovať ďalšie krivé obvinenia na S. a pod hrozbami naviedol na krivú výpoveď aj kuchára D. F., aby spolu s ním vymyslenými okolnosťami krivo obvinili S. z poškodenia vozidla F. D. v noci dňa 23.12.2014, ktoré vôbec nebolo poškodené. Q. jeho osobu zneužil v tomto konaní s obžalovaným S., ani mu nevyplatil dohodnutú mzdu a ešte ho aj fyzicky napadol zhodením zo stoličky v reštaurácii A. dvor, pričom ho vulgárne urážal, pľuval na neho a krivo ho obvinil, že mu ukradol vřtačku. Na koniec svedok uviedol, že toto prehlásenie urobil slobodne a z vlastnej vôle, predovšetkým však z dôvodu obavy o jeho život a zdravie kvôli pokračujúcim vyhrážkam zo strany Q..

Z výpovede svedka U. B. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že vozidlo P. A. bolo vrátené na základe výzvy polície niekde na C. ulici, vozidlo nebolo poškodené, iba vzadu malo malé škrabance. R. realizuje XX-XX odťahov a pracuje aj pre políciu, a preto už nevedel uviesť podrobnosti.

Z výpovede svedka L. T. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že prechádzal s vozidlom ako je W. A., mal tam čakačku. Hneď ako je S., číslo nevie uviesť bolo to oproti parkoviska, kde pán T. Q. schmatol pána obžalovaného S. za bundu, a stiahol ho na zem. Začal ho kopať na zemi, bol by aj zakročil, ale zákazník stál vedľa neho, tak nechcel robiť incidenty. Q. kopal obžalovaného na zemi do ladvín, udieral ho päťami. Chcel ich rozdeliť, ale sa nedalo, mal tam zákazníka. Obžalovanému sa podarilo vyšmyknúť, nasadol do auta a pri cúvaní, ako cúval tak dotkol sa auta, iba cúvol, to bolo iba opreté, ani sa vozidlu nemohlo nič stať. To bolo minútu predtým čo tam boli policajti, ktorí ho aj videli. Svedok tiež uviedol, že od incidentu bol v aute asi 15 metrov, odkiaľ všetko pozoroval. Obžalovaný dostával rany do oblasti hlavy, na rebrá, vrchnú časť trupu, úderov mohlo byť minimálne 6-7 s vysokou intenzitou brutality.

Z výpovede svedka L. B. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že je zamestnaný ako referent Pohotovostnej motorizovanej jednotky KR PZ, na dané miesto bola vyslaná hliadka obvodného oddelenia, pretože tam má byť bitka na ul. S., pričom páchatelia sa majú na vozidlách presúvať. S kolegom boli vtedy na S. ulici, tak toto poverenie prevzali. Ako sa presúvali po ulici S., zbadali vozidlá,

boli za nimi P. a U.. Zbadali ich na autobusovej zastávke pri W. A.. Ako prichádzali videli ako vodič P. nacúval do vozidla toho U. a pokúšal sa utiecť. Riadnym spôsobom ho zastavili. Svedok uviedol, že videl ako Seat zacúval do vozidla Peugeot. Ďalej uviedol, že vodičom vozidla, ktoré nacúvalo do iného vozidla bol obžalovaný. Následne zastavili dané vozidlo, zisťovali čo sa stalo, pýtali sa prečo obžalovaný chcel odísť z miesta, potom podrobili obžalovaného aj druhého vodiča dychovej skúške, pretože išlo o škodovú udalosť. Obžalovaný mal výsledok dychovej skúšky nad 1 promile a poškodený 0 promile. Dychová skúška bola vykonaná štandardným drägerom, ktorý dostali pri nástupe do služby, avšak nevie uviesť kedy bolo uskutočnené platné typové overenie drägeru.

Obhajca navrhol, aby súd oboznámil lekársku správu na č.l. 72, teoretický článok na č.l. 103-114. Žiadal oboznámiť aj lekárske vyšetrenie, ktoré bolo zaslané súdu dňa 22.03.2016 a nachádza sa na č.l. 169 - 170. Z uvedených lekárskeho správ má vyplývať, že toto zranenie súvisí s útokom poškodeného na obžalovaného a intenzita a smer toho útoku podporuje obhajobné tvrdenie o možnej existencii refluxu. Zároveň navrhol vykonať listinný dôkaz a to oboznámiť zápis z pracovného stretnutia MVSR a GP SR, ktorého záverom bola potreba vykonania znaleckého dokazovania v obdobných prípadoch. Navrhol tiež vypočítať príslušníkov PZ U. Gergelyho a podpráporčíka L. B. k existencii dôvodov zadržania podozrivého, ktorí majú ozrejmiť zákonnosť začatia trestného stíhania ako takého. Žiadal tiež vypočítať svedkov uvedených v návrhu na vykonanie dôkazov zo dňa 30.10.2015 a 21.01.2016.

Podľa § 277 ods. 2 Tr. por. súd návrh obžalovaného na doplnenie dokazovania spočívajúci vo výsluchu svedka Bc. U. S., doloženie dokladov od svedka T. Q. - fakturačných podkladov, výsluch svedka R.. U. B., výsluch svedkov U. Q., L. Q. a S. N., návrh na príbratie do konania znalca za účelom objasnenia, či obvinený sa nachádzal v stave vylučujúcom jeho spôsobilosť, ako aj návrh na doplnenie dokazovania spočívajúci vo výsluchu svedkov príslušníkov PZ U. Y. a podpráporčíka L. B. odmietol z toho dôvodu, že uvedení svedkovia svojou výpoveďou neobjasnia prejednávany skutkový stav, vypočítanie svedkov by bolo neúčelné, pretože ich postavenie ako svedkov sa netýka skutkových okolností daného prípadu. Tunajší súd považuje vypočítanie navrhnutých svedkov za nadbytočné a podané i oneskorene. Svedkovia manželia Q. ako i družka S. N. nie sú oprávnenými osobami, aby sa vyjadrovali, či obžalovaný mohol byť pod vplyvom alkoholu, keď viedol motorové vozidlo. To, že obžalovaný požíval alkoholické nápoje večer pred jazdou je zrejmé aj z výpovede samotného obžalovaného. A na mieste skutku sa ani nenachádzali, aby mohli potvrdiť výpoveď obžalovaného o údajnom refluxe. Takisto výpoveď policajtov, ktorí majú zodpovedať podľa názoru obžalovaného či išlo o jeho zákonné alebo nezákonné zadržanie, je nadbytočná. Súd si musí túto otázku zodpovedať sám podľa listinných dôkazov založených v spise.

Podľa § 277 ods. 2 Tr. por. súd i návrh obžalovaného na doplnenie dokazovania oboznámením listín: teoretického článku na č.l. 103-114, lekárskeho vyšetrenia z č.l. 169-170, zápisu z pracovného stretnutia zástupcov MVSR a Prezídia PZ zo dňa 26.06.2013 odmietol, pretože podľa názoru súdu nie sú to dôkazy, ktoré sa konkrétne dotýkajú tohto trestného konania (lekárske vyšetrenie magnetickou rezonanciou), a pokiaľ ide o teoretický článok a zápis z pracovného stretnutia nie sú to dôkazy podľa ustanovení Trestného poriadku, pretože jedná sa iba o obhajobné tvrdenia zo strany obžalovaného a preto nie je potrebné ich oboznamovať. Súd sa s nimi musí vysporiadať ako s obhajobnými tvrdeniami obžalovaného.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie tiež čítaním a oboznámením listinných dôkazov, a to: záznam z dopravnej nehody č.l. 21, zápisnica o obhliadke miesta nehody č.l. 23, zápis k dychovej skúške č.l. 24-25, úradný záznam č.l. 28-30, fotodokumentácia č.l. 31-33, kalkulácia opravy č.l. 34, evidenčná karta vodiča č.l. 35-37, lustrácia č.l. 38, výpis z evidencie priestupkov č.l. 39-42, správa OO PZ v Trnave č.l. 92, výpis z Ústrednej evidencie priestupkov č.l. 93-95, lekárska správa č.l. 72, čestné vyhlásenie č.l. 172, výpis z registra priestupkov č.l. 88-89, 175-177, 186-188, výpis z registra trestov, lustrácie z OR PZ v Trnave (č.l. 190-192), odpoveď z Mesta Trnava č.l.193, úradný záznam zo dňa 20.06.2016, certifikát o overení č. 3247/623/45/14 a certifikát o overení č. 4011/623/45/14.

Zo záznamu dopravnej nehody zo dňa 23.12.2014 vyplýva, že na ulici Zelenečskej v Trnave dňa 23.12.2014 o 10.20 hodine došlo k dopravnej nehode, pri ktorej k zraneniu osôb nedošlo a alkohol u vodiča Q. zistený nebol a u vodiča S. zistený bol, vodičský preukaz mu bol preto zadržaný. Vozidlo majiteľa U. B. po nehode pojazdné, poškodená zadná časť vozidla: nárazník, škoda na vozidle 100 eur. Vozidlo T. Q. po nehode pojazdné, poškodená predná časť vozidla: poškodený nárazník, škoda na vozidle 700 eur.

Zo zápisnice o obhliadke miesta cestne dopravnej nehody zo dňa 23.12.2014 tiež okrem iného vyplýva, že výsledok testu na alkohol u účastníka J. S. bol pozitívny.

Zo záznamov z dychovej skúšky vyplýva, že tieto boli vykonané prostredníctvom elektronického prístroja R. XXXX (výrobné číslo J.-XXXX a ARTN-0480), ktorým bola obžalovanému nameraná hodnota 0,58 mg/l alkoholu v dychu v čase o 10:25 hod. Následnou opakovanou dychovou skúškou bola obžalovanému v čase 10:57 hod. nameraná hodnota 0,57 mg/l alkoholu v dychu.

Z úradného záznamu Krajského riaditeľstva PZ Trnava, odbor poriadkovej polície, pohotovostnej motorizovanej jednotky zo dňa 23.12.2014 (č.l. 28) bolo zistené, že obžalovaný po vykonanej dychovej skúške s pozitívnym výsledkom a taktiež po opakovanej dychovej skúške tiež s pozitívnym výsledkom, bol poučený o možnosti odberu krvi alebo iného biologického materiálu, ktoré nežiadal.

Z certifikátu o overení č. 3247/623/45/14 zo dňa 03.09.2014 vyplýva, že analyzátor dychu Alcotest 7410 Plus com, výrobné číslo ARYC-0109 ako meradlo zodpovedá schválenému typu a spĺňa metrologické požiadavky na analyzátory dychu ustanovené predpisom podľa prílohy č. 25 vyhlášky Úradu pre normalizáciu, metrológiu a skúšobníctvo Slovenskej republiky č. 310/2000 Z.z., pričom overenie platí do 04.03.2015. Hodnota meranej veličiny leží v priradenom intervale hodnoty s pravdepodobnosťou 95 %.

Z certifikátu o overení č. 4011/623/45/14 zo dňa 29.10.2014 vyplýva, že analyzátor dychu J. XXXX Plus com, výrobné číslo ARTN-0480 ako meradlo zodpovedá schválenému typu a spĺňa metrologické požiadavky na analyzátory dychu ustanovené predpisom podľa prílohy č. 25 vyhlášky Úradu pre normalizáciu, metrológiu a skúšobníctvo Slovenskej republiky č. 310/2000 Z.z., pričom overenie platí do 29.04.2015. Hodnota meranej veličiny leží v priradenom intervale hodnoty s pravdepodobnosťou 95 %.

Obhajca v rámci záverečnej reči uviedol: „Z obsahu súdneho spisu a to najmä z obsahu uznesenia o začatí trestného stíhania a súčasne aj o vznesení obvinenia zo dňa 23.12.2014, ako aj zo zápisnice z obhliadky miesta dopravnej nehody a z priloženej fotodokumentácie nesporne vyplýva, že prvým procesným úkonom orgánu činného v trestnom konaní vykonaného v rámci tohto trestného konania bol zaisťovací úkon - konkrétne zadržanie I.. J. S. podľa ustanovenia § 85 ods. 1 Tr. por. Tento procesný úkon je preto potrebné považovať za úkon, ktorým malo byť začaté trestné stíhanie a to aj napriek tomu, že takáto skutočnosť nie je v samotnom písomnom vyhotovení uznesenia o začatí trestného stíhania uvedená, čo je v rozpore s ustanovením § 199 ods. 1 Tr. por.. Ing. Anton S. bol (vychádzajúc zo zápisnice o zadržaní podozrivej osoby) zadržaný z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. Dôvod však nie je v zápisnici o zadržaní podozrivého materiálne odôvodnený. V danom prípade by ale v zmysle citovaného ustanovenia Trestného poriadku musela existovať odôvodnená obava, že Ing. J. S. bude pokračovať v trestnej činnosti, dokoná trestný čin, o ktorý sa pokúsil, alebo vykoná trestný čin, ktorý pripravoval alebo ktorým hrozil. Pripomínam len, že meritom trestného konania bol skutok spočívajúci v tom, že I.. J. S. mal viesť osobné motorové vozidlo v stave vylučujúcom spôsobilosť. Podľa § 2 ods. 2 Tr. por. možno do základných práv a slobôd osôb v prípadoch dovolených zákonom zasahovať len v miere nevyhnutnej na dosiahnutie účelu trestného konania, pričom treba rešpektovať dôstojnosť a ich súkromie. Z obsahu súdneho spisu a z vykonaného dokazovania vyplýva, že I.. J. S. bol na mieste incidentu zadržaný vodičský preukaz a vozidlo si priamo na mieste incidentu (aj s kľúčmi od vozidla) na žiadosť príslušníkov PZ prevzal majiteľ vozidla U. B.. Z obsahu skutku, ktorý sa obžalovanému kladie za vinu v nadväznosti na skutočnosti uvedené v predchádzajúcej vete je nepochybne preukázané, že dôvod zadržania I. J. S. v zmysle ustanovenia § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. neexistoval. Ako vyplýva z obsahu spisu, všetky materiály, z ktorých by mohla čo i len hypoteticky vyplývať odôvodnenosť zadržania, boli povereným príslušníkom PZ do vyšetrovacieho spisu zabezpečené až v mesiaci marec 2015, teda cca dva a pol mesiaca po vykonanom zadržaní (jedná sa o evidenčnú kartu vodiča, lustráciu v systéme J., výpis z ústrednej evidencie priestupkov MV SR, či odpis registra trestov). V čase zadržania (t.j. 23.12.2014 v čase o 11.00 hod.) teda skutočnosti vyplývajúce z týchto materiálov neboli poverenému príslušníkovi PZ známe!!! Akékoľvek tresty uložené obžalovanému v rámci trestnoprávnej zodpovednosti boli navyše v čase skutku zahladené a na páchatel'a sa hľadelo, akoby nebol odsúdený. Na tomto mieste je potrebné zdôrazniť, že v zmysle Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 68/2010 z 25. augusta 2010 - Záujem štátu na ochrane pred zločinnosťou zakladajúci legitímnosť zásahov do práva na súkromie pri realizácii niektorých inštitútov podľa štvrtej hlavy prvej časti Trestného poriadku (t.j. „Zaistenie osôb a vecí“) musí byť uvedený do rovnováhy so závažnosťou zásahu do tohto práva. Znamená to zvoliť pri realizácii zásahu čo najmiernejší prostriedok, ktorý je súčasne spôsobilý

zabezpečiť dosiahnutie sledovaného cieľa. V opačnom prípade znamená neproporcionálny postup konajúceho orgánu porušenie garancií práva na súkromie a spravodlivého procesu. Zásah vykonaný v zmysle ustanovenia § 85 ods. 1 Tr. por. tak jednoznačne presahoval mieru nevyhnutnú na dosiahnutie sledovaného účelu, a teda jedná sa nepochybne o nezákonný úkon, ktorým nemohlo dôjsť účinne k začatiu trestného stíhania a z tohto dôvodu sa jedná o úkon vykonaný v rozpore s čl. 17 ods. 3 Ústavy SR. Trestné stíhanie obžalovaného Ing J. S. bolo na základe týchto skutočností vedené v rozpore s čl. 17 ods. 2 Ústavy SR. Fiktívnosť existencie dôvodu zadržania (dôvodu väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por.) v čase zadržania jednoznačne preukazuje aj odôvodnenie jeho prepustenia zo zadržania, keď poverený príslušník PZ ako dôvod prepustenia v príkaze na prepustenie uvádza: "Nakoľko nie je možné ihneď do spisového materiálu zabezpečiť vyčíslenie škody poškodených vozidiel, pominuli dôvody, na základe ktorých bola osoba zaistená." Vyčíslenie škody poškodených vozidiel totiž nemá absolútne nič spoločné s tým, či by I. J. S. v trestnej činnosti pokračoval alebo nie a ak by takýto dôvod existoval, vyčíslenie škody nemá absolútne žiadny vplyv na jeho existenciu, resp. pominutie. Dôvodnosť vyššie uvedených tvrdení je podrobne odôvodnená v našom podaní doručenom na súd dňa 21.01.2016. Keďže procesné úkony, ktorých vykonanie je podmienené zákonným začatím trestného stíhania (napr. vznesenie obvinenia podľa § 206 ods. 1 Tr. por. a ďalšie) nie je možné zhojiť, treba ich považovať od začiatku za nulité. Dôkazy nadväzujúce na takéto nezákonné začatie trestného stíhania sú nezákonné a v dôsledku toho v konaní nepoužiteľné. Pre absenciu zákonného začatia trestného stíhania nebolo zákonným spôsobom dokázané, že sa skutok stal. Z uvedeného dôvodu navrhujeme, aby súd oslobodil I. J. S. spod obžaloby z dôvodu, ktorý je uvedený v ustanovení § 285 písm. a) Trestného poriadku. K obsahu vykonaných dôkazov a k zistenému skutkovému stavu uvádzam nasledovné:

Obžalovaný I. J. S. je trestne stíhaný pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že jeho vina by mala byť preukázaná najmä vykonanou dychovou skúškou a výsluchmi svedkov T. Q. a L. A..

K dychovej skúške uvádzam, že v zmysle Uznesenia Najvyššieho súdu SR z 27. novembra 2014, sp. zn. 5 Tdo 71/2014, dychová skúška na prítomnosť alkoholu v krvi vodiča musí byť vykonaná prístrojom, spoľahlivosť ktorého je preukázaná certifikátom o overení tohto analyzátoru dychu. Dychová skúška u obžalovaného bola vykonaná dvoma prístrojmi dräger alcotest 7410 (č. ARYC-0109 a č. ARTN-0480). V rámci vykonaného trestného konania nebola spoľahlivosť týchto prístrojov v zmysle vyššie uvedeného uznesenia NS SR preukázaná. Existencia takéhoto nedostatku nemôže byť zhojená ani otázkou súdu smerujúcou na svedka L. B. (policajta zaradeného na PMJ KR PZ Trnava - vid' jeho výsluch zo dňa 03.05.2016), či by sa mohlo stať, že by pracovali s drägerom, ktorý by nemal platný certifikát. Jednak táto osoba (ako policajt zaradený priamo vo výkone služby a nie v rámci starostlivosti a najmä zodpovednosti o materiálno-technické zabezpečenie), absolútne nie je kompetentná sa k takejto skutočnosti vyjadriť (čo preukázal aj v rámci svojej výpovede, keď uviedol, že nevie, kedy bolo vykonané platné typové overenie týchto analyzátorov) a jednak je svedok pracovne zaradený na útvare, ktorému (vychádzajúc z výsledkov dokazovania) patril len jeden z uvedených prístrojov (konkrétne č. ARTN-0480). O spoľahlivosti dôkazu vykonaného dychovou skúškou preto existujú v tomto smere neustále pochybnosti, ktoré neboli v rámci dokazovania v prípravnom konaní a ani v konaní pred súdom odstránené.

V neprospech obžalovaného ďalej do určitej miery svedčia výsluchy svedkov T. Q. a L. A. (vykonané pred súdom dňa 04.02.2016). Ani jeden z týchto výsluchov však nepotvrďuje, že by obžalovaný pred skutkom požil alkoholické nápoje (toto rovnako nepotvrďuje ani výsluch svedka L. B.) a teda že by bol v čase skutku v stave vylučujúcom jeho spôsobilosť viesť motorové vozidlo. Obsah výsluchu svedka L. A. je navyše spochybnený jeho čestným vyhlásením podpísaným pred notárom po vykonaní jeho výsluchu a následne doručeným súdu. Obsah výsluchov týchto dvoch svedkov je na druhej strane skupiny vzájomne si odporujúcich dôkazov spochybnený výsluchom svedka L. T. (vykonaného pred súdom dňa 03.05.2016) ako aj výsluchom samotného obžalovaného (vykonaného pred súdom dňa 01.12.2015). Z týchto výsluchov navyše vyplýva, obhajobný prednes, obsahom ktorého je existencia možného „refluxu“ v rámci tzv. dávivého reflexu pri napadnutí obžalovaného svedkom T. Q.. L. útok ako aj samotný útok na časť tela, pri ktorom mohlo dôjsť k refluxu (horná časť tela - hrudník) potvrdzujú nielen výpovede svedka L. T. a obžalovaného I. J. S., ale tento mechanizmus útoku vyplýva dokonca aj z výsluchu svedka T. Q., ktorý uvádza, že obžalovaného uderil do chrbta. Existenciu bitky potvrdzuje aj svedok L. B. (výsluch vykonaný pred súdom dňa 03.05.2016). Existenciu bitky vedenej tak, že to mohlo spôsobiť existenciu dávivého reflexu potvrdzujú aj lekárske správy založené na číslach listov 72 a 169 - 170 súdneho spisu.

Z článku R. T. L. U. B. U., ktorý síce je teoretickým článkom, ale nepochybne jeho závery vychádzajú z exaktných vedomostí, skúmaní a ich záverov, vyplýva, že dychový analyzátor používaný Policajným zborom SR je vhodný na spoľahlivú identifikáciu osôb, ktoré alkohol nepožili. Analyzátor však meria koncentráciu alkoholu v dychu a nie v krvi. Ak má byť dôkaz nespochybniteľný, treba vždy vykonať zistenie koncentrácie alkoholu v krvi (nie v dychu). Z kontextu tohto článku vyplýva, že sa tak má vykonať najmä vtedy, ak v rámci prípustnej odchýlky analyzátor je nutné hovoriť pri nameranej hodnote ako o hodnote hraničnej. Vychádzajúc napríklad aj z Uznesenie a NS SR z 27. novembra 2014, sp.zn. 5 Tdo 71/2014, je z medicínskeho hľadiska, ktoré je akceptované aj trestnoprávnou praxou, schopnosť vodiča bezpečne viesť motorové vozidlo nepriaznivo ovplyvnená, ak hladina alkoholu v jeho krvi dosiahne 0,4762 mg/l etanolu vo vzduchu. Zároveň je však potrebné v prospech obvineného zohľadniť aj mieru nepresnosti analyzátorov pri koncentráciách nad 0,48 mg/l. V kritickom čase dosahovala u obžalovaného nameraná koncentrácia hodnotu 0,58 a následne 0,57 mg/l. Miera nepresnosti takýchto prístrojov je rôzna a výsledky výskumov (uverejnených aj vo vyššie uvedenom článku R. U. B., U.) poukazujú, že za priemerný prepočítavací faktor pri prístrojoch dräger 741 (teda pri nami použitých prístrojoch) je potrebné považovať faktor s hodnotou 1,804. V danom prípade by teda po zohľadnení tohto priemerného prepočítavacieho faktora bola koncentrácia alkoholu v dychu obžalovaného 1,04, resp. 1,02 promile, čo nepochybne je hraničná hodnota, pri ktorej je potrebné preukazovať prítomnosť alkoholu v krvi (a to buď znalecky alebo odberom krvi). Na takomto závere sa zhodli tak orgány činné v trestnom konaní (v rámci spektra policajt aj prokurátora - viď zápisnica z pracovného stretnutia zástupcov MV SR a GP SR č.l. 115-118 súdneho spisu) ako aj súdy (viď napr. obsah citovaného Uznesenia Najvyššieho súdu SR z 27. novembra 2014, sp. zn. 5Tdo 71/2014), ako aj právni teoretici (viď citovaný odborný článok Doc. U. B., U.). V danom prípade sa teda nejedná len o názor odborníkov z príslušnej právnej teórie, ale aj o názor orgánov činných v trestnom konaní a dokonca aj NS SR, teda jedná sa o názor celého odborného spektra oblasti trestného práva. Pripomínam, že citované uznesenie NS SR bolo publikované v Zbierke stanovísk NS SR a rozhodnutí súdov SR č. 7/2015 (pod č. 92), čím je toto rozhodnutie svojím spôsobom záväzné pre OČTK, ale aj súd.

Tvrdenie obžalovaného o tom, že sa mohlo jednať o tzv. zostatkový alkohol z predchádzajúceho dňa, ktorý sa prejavil len v kontexte existencie dávivého refluxu po fyzickom útoku smerovanom na jeho hornú časť tela je preukázané aj tou skutočnosťou, že nameraná hodnota po opakovanej skúške nemala stúpajúcu tendenciu, naopak klesala. Z hľadiska práva obžalovaného neprispievať k sebaobviňovaniu a z hľadiska povinnosti prokurátora uniesť dôkazné bremeno (viď § 2 ods. 10 Tr. por.) je pre záverečné rozhodnutie súdu absolútne bez významu, či Ing. J. S. v čase dychovej skúšky žiadal alebo nežiadal odber krvi a či podpísal alebo nepodpísal záznam o výsledku dychovej skúšky.

Na základe takéhoto skutkového stavu mám za to, že na základe vykonaného dokazovania nebol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti (v rozpore so základnou zásadou trestného konania uvedenou v stanovení § 2 ods. 10 Tr. por. Z uvedeného je zrejmé, že žalobca neunesol dôkazné bremeno v súdnom konaní, a to vo vzťahu ku všetkým skutkovým zisteniam, relevantným ako kvalifikačný moment z hľadiska uznania viny (analogicky viď napr. Uznesenie NS SR sp. zn. 2 Tos 4/2014 zo dňa 02.04.2014) a teda nebolo dokázané, že sa skutok stal. Z uvedeného dôvodu navrhujem, aby súd oslobodil Ing. J. Železníka spod obžaloby z dôvodu, ktorý je uvedený v ustanovení § 285 písm. a) Tr. por..“

Po doplnenom dokazovaní obhajca uviedol: „My sa pridriavame záverečnej reči prednesenej dňa 16.06.2016, pričom sa domnievame, že vykonané doplnenie dokazovania dnešného dňa nemá žiadny vplyv na ďalšie dôvody pre ktoré sme žiadali obžalovaného I. J. S. spod obžaloby oslobodiť, teda nemá žiadny vplyv na nezákonnosť vedeného trestného stíhania vykonané z dôvodu neexistencie zadržacieho dôvodu v zmysle § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por., taktiež dodávam, že táto skutočnosť, doplnené dokazovanie nemá vplyv ani na obhajobný prednes obžalovaného z pohľadu existencie možného dávivého refluxu spôsobeného útokom na obžalovaného. Z uvedeného dôvodu navrhujem, aby bol obžalovaný spod obžaloby oslobodený v zmysle ust. § 285 písm. a) Tr. por. v ostatnom sa pridriavam záverečnej reči zo dňa 16.06.2016.“

Obžalovaný v záverečnej reči uviedol: „Na prvý pohľad jednoznačný prípad z hľadiska obžaloby, v prípade že sa stal skutok už 15 mesiacov dozadu aj z môjho pohľadu nadobudol dve nečakané zápletky. Tá prvá sa týka vznesení krivých obvinení zo strany T. Q. ako poškodeného s jeho jasným motívom priťažičť mi v trestnom konaní a zakryť dôsledky jeho fyzického útoku na moju osobu ktorej sa dopustil dňa 23.12.2014. Druhá časť tej pomyselnej zápletky vyplynula už z podstaty samotných procesných úkonov

v prípravnom konaní, ktorých som sa zúčastňoval riadne, načas, vypovedal som vždy pravdivo. Taktiež som sa podrobil predpísaným úkonom ako bolo nariadené psychiatrické vyšetrenie, na vyšetrenie závislosti od alkoholu s negatívnym výsledkom a taktiež nariadenému psychologickému poradenstvu v oblasti od závislosti na návykovej látke. V rámci absolvovaného poradenstva keby som odborníkovi v oblasti alkoholia, toxikológia v rámci odborných sedení popísal priebeh skutku, na základe ktorého mi bol zadržaný vodičský preukaz a vykonaná dychová skúška s pozitívnym výsledkom, mi bolo v rámci konzultácie vysvetlené, že v mojom prípade mohla byť závažným spôsobom táto dychová skúška ovplyvnená práve refluxom po napadnutí zo strany T. Q.. To bol aj dôvod prečo som vyhľadal odborné články poskytnuté spoločnosťou Retedia s.r.o. M. od R.. L.. U. B., ktoré moje poznatky vysvetlené na konzultácii len potvrdzovali. Nechcel som účelovo zasahovať do obhajoby svojej osoby, avšak tieto skutočnosti boli pre mňa natoľko závažné že som ich doplnil ako nové dôkazy v rámci výzvy súdu na HP dňa 01.12.2015. Chcem uviesť, že naozaj trvám na výpovedi aj z prípravného konania, že v deň jazdy dňa 23.12.2014 som ani pred jazdou ani v dostatočnom časovom rozmedzí nepožil také množstvo alkoholických nápojov ako naznačovala výsledná dychová skúška, požil som alkoholické nápoje len deň predtým vo večerných hodinách a to v časovom rozstupe na jeho spracovanie v rámci organizmu, aby so na druhý deň už nemal v krvi žiadny alkohol. Ráno pred jazdou 23.12.2014 som nemal nielenže vedomosť že by som mohol byť ešte pod vplyvom alkoholických nápojov. Hlavne som nemal úmysel v takomto stave sadnúť za motorové vozidlo. Musím povedať, že dával som si na to veľký pozor pretože v minulosti som mal v rámci priestupkov nejaký zbytkový alkohol, ale to bolo v množstve nepresahujúcom trestnú hranicu. Tieto priestupky však sa stali vyše 5 rokov dozadu pred právoplatnosťou z § 289 Tr. zák. Naozaj pri napadnutí T. Q. ktoré bolo dosť brutálne čo potvrdili aj svedkovia, nebol som najedený, bol spôsobený jedným z kopancov do oblasti hrudníka mierny reflux a do oblasti dutiny to nebolo nejaké masívne zvracanie lebo nebolo z čoho. A na margo aj vysvetlenia zostupná tendencia v dychovej skúške išlo len o zbytkový alkohol a pred opakovanou dychovou skúškou som mal len sucho v ústach z toho predošlého refluxu, nebolo mi ani umožnené si vypláchnuť ústa, a stále som mal obsah štiav v ústach. Bola to pre mňa nepríjemná situácia. S dychovou skúškou som bez problémov súhlasil, nebol som si vedomý, že by som bol pod vplyvom alkoholu a výsledok dychovej skúšky bol pre mňa šokujúci. Chcem len uviesť ku priestupkom som držiteľom vodičského oprávnenia vyše 20 rokov v rôznych skupinách motorových vozidiel a odhadom viem potvrdiť že mám najjazdených viac ako 1mil. km bez závažnejšej nehody, žiadne zranenie pri nehode sa nikdy nevyskytlo ani žiadna väčšia hmotná škoda. Považujem sa za dobrého vodiča, relatívne spoľahlivého. Avšak na množstvo priestupkov, ktoré boli čítané za obdobie posledných 10 rokov, štatisticky som najjazdil v priemere 80000 km ročne. Sem tam sa príhodi aj priestupok cez tú premávku. Na margo priestupkov v občianskom spolunažívaní, ktoré boli prednesené musím uviesť, že 95 % je starších ako 5 rokov, z môjho hľadiska by už mali byť aj zahľadené. Bolo to v období keď som mal závažné rodinné problémy po rozvode s manželkou, bolo to sprevádzané bojom o deti taktiež tam boli rôzne schválnosti zo strany exmanžela mojej terajšej priateľky, ja som na to nereagoval, nemal som na to čas, dosť som to podcenil, jednalo sa o schválnosti, vybavovanie účtov s exmanželom mojej priateľky. Za každú poslanú sms to riešil nezmyselnými udaniami. V období posledných 5 rokov žijem v usporiadanom zväzku so S. N., spolu vychovávame mojich dvoch synov z prvého manželstva ako aj jej dcéru z prvého manželstva, naozaj sme sa už snažili nejakým problémom vyhýbať, avšak T. Q., ktorý je bratom S. N. bola tá nešťastná osoba, ktorá nám začala robiť problémy, hoci sme mu viackrát pomohli. Chcem len vysvetliť jeho motívy konania voči mojej osobe, zvlášť závažné osobné motívy, keď T. Q. ma najskôr pripravil o peniaze, napadnutím aj o zdravie, mám dodnes problémy s chrbticou, chcel docieľiť aj môj odsudzujúci rozsudok, aby ma pripravil o česť. Prvé dva aspekty si riešim podaniami v inom konaní. A čo sa týka tohto skutku verdikt budem brať s pokorou, za spravodlivý, posledný rok a pol ma veľa naučil, bol pre mňa veľmi sľučujúci, prišiel som kvôli zadržaniu vodičského preukazu o lukratívnu prácu, čo mi sťažilo situáciu a vo vzťahu k výžive svojich detí a chodu rodiny. Podľa mojich informácií T. Q. si už škodu uplatnil zo zákonného poistenia od pána B. č. poistného plnenia v poisťovni J. U kedy podal žiadosť o poskytnutie poistného plnenia dňa 26.12.2014, tesne po udalosti. Preto chcem povedať, že paradoxne hrozí precedenčný odsudzujúci rozsudok o potvrdenie jeho podvodného konania čo sa týka poistnej udalosti, pretože vozidlo nebolo poškodené tak ako deklaroval, že sa nacúvalo dvakrát do jeho vozidla, čo neskôr potvrdil aj svedok A.. Je mi celej situácie ľúto, budem sa snažiť podobným konfliktným situáciám v budúcnosti už vyhýbať.“

Podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona kto vykonáva v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky, zamestnanie alebo inú činnosť, pri ktorých by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku, potrestá sa odňatím slobody až na jeden rok.

Na základe dôkazov zabezpečených v priebehu prípravného konania ako i na hlavnom pojednávaní dospel súd k záveru, že obžalovaný dňa 23.12.2014 v čase o 10.20 hod. v Trnave po ulici Zelenečskej viedol pod vplyvom alkoholu osobné motorové vozidlo zn. Seat Toledo, ev.č. TT-XXXES, pričom pri cúvaní na uvedenej ulici narazil zadnou časťou svojho vozidla do prednej časti za ním stojaceho vozidla zn. U. V. ev.č. TTR-352DM, ktoré viedol vodič Julián Q. pričom následnou dychovou skúškou elektronickým prístrojom Dräger 7410 mu bola nameraná hodnota 0,58 mg/l alkoholu v dychu. Z vykonaného dokazovania je preukázané, že obžalovaný viedol pod vplyvom alkoholu osobné motorové vozidlo.

Súd mal teda za preukázané, že skutok uvedený v obžalobe bol spáchaný a tento spáchal obžalovaný.

Obžalovaný sa tohto trestného činu dopustil ako plne trestnoprávne zodpovedný subjekt. Súd nemal za preukázanú absenciu trestnej zodpovednosti obžalovaného za čin uvedený v obžalobe. U obžalovaného ide o konanie úmyselné. Zákonom chráneným záujmom je jednak ochrana života a zdravia ľudí a majetok (§ 289 ods. 1 Trestného zákona).

Tunajší súd poukazuje na záznam z dychovej skúšky vykonanej príslušníkmi PZ na čl. 24, prostredníctvom elektronického prístroja Dräger 7410, ktorým bola obžalovanému nameraná hodnota 0,58 mg/l alkoholu v dychu v čase o 10:25 hod. Následnou opakovanou dychovou skúškou bola obžalovanému v čase 10:57 hod. nameraná hodnota 0,57 mg/l alkoholu v dychu, čím bola potvrdená správnosť predchádzajúceho merania dychovej skúšky. Z úradného záznamu KRPZ Trnava, odbor poriadkovej polície, pohotovostnej motorizovanej jednotky zo dňa 23.12.2014 bolo zistené, že obžalovaný po vykonanej dychovej skúške s pozitívnym výsledkom a taktiež po opakovanej dychovej skúške tiež s pozitívnym výsledkom, bol poučený o možnosti odberu krvi alebo iného biologického materiálu, avšak túto možnosť odmietol.

Vykonaným dokazovaním na základe svedeckých výpovedí bolo súdu aj preukázané fyzické napadnutie obžalovaného S. poškodeným Q.. Na základe fyzického útoku zo strany Q. mal u obžalovaného nastať reflux a do ústnej dutiny obžalovaného sa mal dostať zbytkový alkohol z predchádzajúceho dňa 22.12.2014, počas ktorého obžalovaný sám uviedol, že požíval alkoholické nápoje. Súd poukazuje na výsledky opakovanej dychovej skúšky, kedy bolo po vyše 30 minútach od prvej dychovej skúšky nameraná hodnota 0,57 mg/l alkoholu v dychu, a preto nemôže byť obhajobné tvrdenie obžalovaného o prítomnosti dávivého refluxu pravdivé. Podľa názoru súdu pokiaľ by sa v dôsledku napadnutia poškodeným a následného refluxu mal dostať do ústnej dutiny obžalovaného zbytkový alkohol z predchádzajúceho večera, nebola by u obžalovaného opakovanou dychovou skúškou nameraná hodnota alkoholu 0,57 mg/l alkoholu v dychu. Súd poukazuje aj na skutočnosť, že ani jeden zo svedkov nepotvrdil vo svedeckej výpovedi zvracanie, dávenie alebo reflux u obžalovaného, a preto tvrdenie obžalovaného o vzniknutom refluxe je účelové a vyvrátené aj (však nielen) výpoveďami svedkov. Je tiež zaujímavé, že obžalovaný pri svojej prvej výpovedi na súde tvrdil, že zvracal a nie, že išlo „len“ o dávivý reflux. Výpovede svedkov T. Q. a L. A. nepotvrdzujú žiadnu skutočnosť, že by obžalovaný mal požiť alebo požil alkoholické nápoje pred skutkom. Z výpovede samotného obžalovaného je zrejmé, že alkohol požil nie bezprostredne pred skutkom, ale večer pred ním, pričom menovaní svedkovia prítomní pri tom neboli. Obsah výsluchu svedka A. je spochybnený jeho čestným vyhlásením podpísaným pred notárom po vykonaní jeho výsluchu. Obsah daných svedeckých výpovedí si vzájomne odporuje, avšak z predmetných výpovedí je možné ustáliť záver o fyzickom napadnutí obžalovaného zo strany poškodeného Q., avšak existencia možného refluxu je vylúčená, pretože obaja svedkovia uviedli, že obžalovaný bol fyzicky napadnutý a údery smerovali do hlavy, ramien, rebier, t.j. hornej časti tela a žiadny zo svedkov neuviedol, že by obžalovaný S. bol kopnutý alebo údery by smerovali do strednej časti tela alebo brucha, žalúdka. Ani jeden z vypočutých svedkov vo svojej výpovedi neuviedol, že by obžalovaný po predmetnom útoku zvracal. Na základe uvedeného existencia dávivého refluxu je nepravdepodobná, pretože celý mechanizmus útoku smeroval do vrchnej časti tela obžalovaného. Sám obžalovaný si vo svojich tvrdeniach odporuje. Tvrdil, že bol kopaný do hlavy a hrudníka, avšak z lekárskej správy jednoznačne vyplýva, že zranenie malo byť spôsobené údermi a kopancami do tváre a krku. Svedkovia tiež vypovedajú odlišne, keď napríklad svedok T. (navrhnutý obžalovaným) tvrdí, že poškodený obžalovaného udieral päťami do oblasti hlavy, na rebrá a vrchnú časť trupu.

Tunajší súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 27.11.2014, s. zn. 5Tdo/71/2014 v ktorom je uvedené, že z medicínskeho hľadiska, ktoré je akceptované aj trestnoprávnu

praxou, schopnosť vodiča bezpečne viesť motorové vozidlo je nepriaznivo ovplyvnená, ak hladina alkoholu v krvi dosiahne 0,4762 mg/l etanolu vo vzduchu. Na základe uvedeného uznesenia sa považuje za hraničnú hodnotu alkoholu v dychu hodnota vo výške 0,4762 mg/l, avšak u obžalovaného bola nameraná hodnota až 0,58 mg/l pri prvej dychovej skúške a pri opakovanej dychovej skúške hodnota 0,57 mg/l, a preto obžalovaný nebol schopný bezpečne viesť motorové vozidlo. Súd poukazuje aj na skutočnosť, že dychová skúška u obžalovaného bola vykonaná dvoma prístrojmi dräger alco test 7410 (č. ARYC-0109 a č. ARTN-0480), ku ktorým bol súdu predložený certifikát o overení č. 3247/623/45/14 a certifikát o overení č. 4011/623/45/14 (ku každému prístroju), z ktorého vyplýva, že oba prístroje ako meradlá zodpovedajú schválenému typu a spĺňajú metrologické požiadavky na analyzátory dychu ustanovené predpisom podľa prílohy č. 25 vyhlášky Úradu pre normalizáciu, metrológiu a skúšobníctvo Slovenskej republiky č. 310/2000 Z.z.. Uvedené certifikáty sú súčasťou spisového materiálu a boli riadne oboznámené ako listinné dôkazy. Taktiež aj z výpovede svedka L. B. - policajta zaradeného na PMJ KR PZ Trnava, vyplýva, že by sa nemohlo stať, že by počas výkonu služby pracovali s drägerom, ktorý by nemal platný certifikát. Na základe uvedeného neexistujú žiadne pochybnosti o spoľahlivosti dôkazu vykonaného dychovou skúškou.

Tunajší súd reaguje aj na obhajobné tvrdenia obhajoby a to na teoretický článok R.. T.. L.. U. B. PhD., z ktorého možno vyvodiť určité závery, že dychový analyzátor používaný v Policajnom zbore SR je vhodný na spoľahlivú identifikáciu osôb, ktoré alkohol nepožili. Predmetný analyzátor meria koncentráciu alkoholu v dychu a nie v krvi, a preto obhajoba spochybňovala vykonanú dychovú skúšku, pretože na základe uvedeného odborného článku iba krvná skúška môže pravdivo odhaliť prítomnosť alkoholu v krvi. Z kontextu predmetného článku vyplýva, že krvná skúška sa má vykonať najmä vtedy, ak v rámci prípustnej odchýlky analyzátora je nutné hovoriť pri nameranej hodnote ako o hodnote hraničnej. Súd však poukazuje na podstatnú skutkovú okolnosť daného prípadu, pretože po vykonaní dychovej skúšky u obžalovaného a tiež po opakovanej dychovej skúške, obžalovaný sám z vlastnej vôle odmietol vykonať odber krvi, ktoré by slúžilo na vyvrátenie či je pod vplyvom alebo nie je pod vplyvom alkoholu. Miera nepresnosti týchto dychových prístrojov bola stanovená na úrovni 5%, čo vyplýva z certifikátov o overení analyzátora dychu. Pri akceptovaní tejto miery nepresnosti a jej zohľadnení v prospech obžalovaného by hodnota alkoholu v jeho dychu dosahovala v kritickom čase úroveň 0,551 mg/l (0,58 mg/l - 0,029 mg/l ako odchýlka), teda by prevyšovala (a to nie nepatrne) kľúčovú hodnotu 0,4762 mg/l. Podľa § 32 ods. 3 zákona č. 171/1993 Z.z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov odber krvi osoby podozrivej zo spáchania priestupku sa musí vykonať, ak o to táto osoba požiada, z čoho potom vyplýva, že je mylný názor obžalovaného, že príslušníci PZ boli povinní u obžalovaného vykonať odber krvi. Navyše obžalovaný s v prípravnom konaní k spáchaniu skutku priznal.

Obžalovaný sám vo svojej výpovedi uviedol, že večer dňa 22.12.2014 až do 23. hodiny konzumoval alkoholické nápoje (teda konzumáciu nepopiera), a tvrdenia obžalovaného, že si bol istý, že na druhý deň už nie je pod vplyvom alkoholu, možno považovať za bezpredmetné. Ďalšie tvrdenia obžalovaného podporené lekárskou správou od psychológa, že obžalovaný nie je závislý od alkoholu a nie je alkoholik nie sú žiadnym spôsobom smerodajné pre určenie, či bol obžalovaný pri danom skutku pod vplyvom alkoholu alebo nie. Páchateľmi pri danom druhu trestnej činnosti sú aj osoby, ktoré nikdy neboli trestané, nie sú to osoby závislé od alkoholu a dochádza u nich k takémuto konaniu s trestnoprávnymi následkami len ojedinele.

Vzhľadom na ďalšie námietky obhajoby treba poukázať na skutočnosť, že z obsahu uznesenia o začatí trestného stíhania a súčasne aj o vznesení obvinenia zo dňa 23.12.2014, ako aj zo zápisnice z obhliadky miesta dopravnej nehody vyplýva, že prvým procesným úkonom orgánu činného v trestnom konaní vykonaného v rámci trestného konania bol zaisťovací úkon a to zadržanie obžalovaného podľa ustanovenia § 85 ods. 1 Trestného poriadku. Daný procesný úkon je potrebné považovať za úkon, ktorým malo byť začaté trestné stíhanie, avšak je pravdou, že táto skutočnosť absentuje v písomnom vyhotovení uznesenia o začatí trestného stíhania. Tunajší súd zdôrazňuje, že aj keď v uznesení o začatí trestného stíhania absentuje uvedenie, ktorým úkonom bolo začaté trestné stíhanie (§ 199 ods. 1 Trestného poriadku), táto absencia nerobí toto uznesenie nezákonným (nulitným). Trestné stíhanie bolo začaté zaisťovacím úkonom a to zadržaním obžalovaného.

Obžalovaný S. podľa zápisnice o zadržaní podozrivej osoby bol zadržaný z dôvodov podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, dôvod nie je v zápisnici odôvodnený, avšak pri danom trestnom čine je tu vždy prítomná existencia odôvodnenej obavy, že obžalovaný bude pokračovať v trestnej činnosti.

Dôvod, že obžalovaný bude pokračovať v trestnej činnosti existoval aj keď predmetné vozidlo, ktoré bolo požičané obžalovanému, bolo odovzdané zo strany polície majiteľovi vozidla, pretože k odovzdaniu vozidla došlo neskôr a to až po zadržaní obžalovaného. Podľa príkazu bol zadržaný Anton S. prepustený podľa § 85 ods. 4 Trestného poriadku dňa 23.12.2014 a to z dôvodu, že nie je možné ihneď do spisového materiálu zabezpečiť vyčíslenie škody poškodených vozidiel. K tomu treba uviesť, že prokurátor a poverený príslušník PZ postupovali v súlade s ustanovením § 85 ods. 4 Trestného poriadku, lebo bolo zrejmé, že spis nebude môcť byť odovzdaný prokurátorovi na postup podľa § 204 ods. 1 Trestného poriadku (keď prokurátorka dôvod väzby zrejme nevzhliadla a návrh na vzatie do väzby tak nebol opodstatnený). Obžalovaný bol zadržaný bez predchádzajúceho súhlasu prokurátora a ak prokurátorka vzhliadla i ďalší dôvod zadržania (podozrivá osoba podľa § 204 ods. 1 Tr. por.), neznamená to, že obžalovaný bol zadržaný nezákonne.

Z odpisu z registra trestov obžalovaného vyplýva, že doposiaľ obžalovaný má štyri záznamy. Obžalovaný bol trikrát odsúdený. Obžalovaný bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 29.03.2011, sp.zn. 5T/24/2010 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 28.03.2011 sp. zn. 3To/60/2011 na podmienený trest odňatia slobody a to pre spáchanie trestných činov podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, bol mu tiež uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na 2 roky, odsúdenie zahľadené a na páchatel'a sa hľadá akoby nebol odsúdený. Z rozsudku Okresného súdu Senica zo dňa 20.03.2012, sp.zn. 1T/178/09 vyplýva, že obvinený bol odsúdený pre spáchanie prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, bolo upustené od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie Okresného súdu Trnava sp. zn. 5T/24/2010. Obžalovaný bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 29.05.2012 sp. zn. 7T/9/2010 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 07.02.2013 sp. zn. 6To/127/2012 podľa § 212 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona na podmienený trest odňatia slobody vo výmere 1 rok so skúšobnou dobou v trvaní 2 roky a 4 mesiace, obžalovaný sa osvedčil dňa 20.06.2014 a na páchatel'a sa hľadá akoby nebol odsúdený.

Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR vyplýva, že obžalovaný má evidovaných niekoľko priestupkov, dvakrát ide o priestupok za porušenie VZN 400/418 o dočasnom parkovaní motorových vozidiel na vymedzenom území mesta Trnava, ďalšie štyri priestupky má obžalovaný za porušenie pravidiel cestnej premávky zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke. Obžalovaný má evidované aj priestupky proti majetku (dva) aj priestupky proti občianskemu spolunažívaniu (dva) podľa zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch.

Z lustrácie Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Trnave zo dňa 03.06.2016 vyplýva, že obžalovaného bolo viackrát vznesené obvinenie.

Z hodnotenia mesta Trnavy vyplýva, že obžalovaný je rozvedený a naposledy si ohlasoval trvalý pobyt ku dňu 02.06.2016.

Z evidenčnej karty vodiča vyplýva, že obžalovaný spáchal doteraz 15 priestupkov z toho 4 priestupky za rýchlosť jazdy v zmysle § 16 ods. 2 zákona č. 8/2009 Z.z., 11 priestupkov za porušenie povinnosti vodiča motorového vozidla. Ďalšie záznamy sa týkajú uložených zákazov činností viesť motorové vozidlá a to dvakrát uložené v administratívnom konaní Okresným dopravným inšpektorátom a jedenkrát Okresným súdom Trnava.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností.

U obžalovaného súd nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť ani žiadnu priťažujúcu okolnosť. Vyhodnotiac okolnosti spáchania žalovaného skutku, mieru jeho zavinenia, jeho osobné pomery a možnosti jeho nápravy, dospel súd k záveru, že na obžalovaného je možné v záujme efektívneho dosiahnutia účelu trestu (ochrana spoločnosti a náprava páchatel'a) pôsobiť aj trestom výchovným. Preto súd podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona s prihliadnutím na § 38 ods. 2 Trestného zákona uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace, t.j. na spodnej hranici trestnej sadzby (0 až 12 mesiacov), pričom mu podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona výkon tohto trestu podmienenečne odložil a určil mu primeranú skúšobnú dobu. Takto uložený trest považuje súd za zákonný, dôvodný a primeraný, zodpovedajúci zásadám ukladania trestov v zmysle Trestného zákona, požiadavkám individuálnej a generálnej prevencie, ktorý v dostatočnej miere vyjadruje aj morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Podľa § 61 ods. 1 Trestného zákona, trest zákazu činnosti spočíva v tom, že sa odsúdenému po dobu výkonu tohto trestu zakazuje výkon určitého zamestnania, povolania alebo funkcie alebo takej činnosti, na ktorú treba osobitné povolenie alebo ktorej podmienky výkonu upravuje osobitný predpis.

Podľa § 61 ods. 2 Trestného zákona, trest zákazu činnosti môže súd uložiť na jeden rok až desať rokov, ak sa páchatel' dopustil trestného činu v súvislosti s touto činnosťou.

Súd obžalovanému uložil aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidla každého druhu v trvaní 2 roky v zmysle ustanovenia § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, pretože odsudzoval páchatel'a za trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289. Prihliadol pri tom aj na početné záznamy, ktoré preukazujú, že obžalovaný sa dopustil viacerých priestupkov na úseku dopravy.

Súd podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku odkázal poškodeného Juliána Blažeka s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie. Súd výrokom o odkázaní poškodeného s jeho nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie neneguje oprávnenosť nároku poškodeného na náhradu škody spôsobenej trestným činom, avšak má za to, že nároky uplatňované v tomto konaní sú zmätočné, súd má pochybnosti o výške danej uplatnenej škody a podľa výsledkov dokazovania nie je podklad na vyslovenie povinnosti na náhradu škody, vzhľadom na rozdielne výpovede svedkov, vzhľadom na výpoveď obžalovaného a taktiež na výpoveď poškodeného, či na vzniknuté poškodenie na aute, ktoré riadil obžalovaný, na ktorom nevzniklo žiadne poškodenie. Bude potrebné vykonať ešte rozsiahle dokazovanie, ktoré presahuje potreby trestného stíhania a preto bolo potrebné odkázať poškodeného Q. na občianske súdne konanie. A to aj s prihliadnutím na úradný záznam zo dňa 20.06.2016, keď nie je ustálené, či škoda poškodenému nebola (bola) nahradená poisťovňou.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Trnave, pokiaľ sa oprávnené osoby nevzdali odvolania po vyhlásení tohto rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309/1 Tr. por.). Odvolanie má odkladný účinok. (§ 306/2 Tr. por.). Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a Tr. por.) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2 Tr. por.). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2 Tr. por.),
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe (§ 307/1b Tr. por.) a to len vo svoj prospech (§ 308/2 Tr. por.),
- príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech (§ 308/2 Tr. por.),
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308/2 Tr. por.),
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech, a to aj proti jeho vôli (§ 345/1 Tr. por.),

- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c Tr. por.), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1 Tr. por.). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu,

- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní vecí (§ 307/1d Tr. por.)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.